13/04/2025

Σερρών Θεολόγος: «Πραΰς, νηφάλιος και αποφασισμένος πορεύεται ο Κύριος προς το εκούσιο Πάθος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ασπροβάλτας, ιερούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, σήμερα, Κυριακή των Βαΐων, 13 Απριλίου, ημέρα κατά την οποία, η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία επιτελεί λειτουργικώς την λαμπρά και ένδοξο πανήγυρη της εισόδου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στην αγία πόλη των Ιεροσολύμων.

Προ της απολύσεως της θ. Λειτουργίας, ο Σεβ. κ. Θεολόγος, στον εμπνευσμένο, από το Παλαιοδιαθηκικό ανάγνωσμα του Προφήτου Ζαχαρίου: «Χαῖρεσφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἰερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι, δίκαιος καὶ σῴζων αὐτός, πραὺς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον» (Κεφ. Θ’, 9-15), λόγο του, ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Ευρισκόμενοι προ των θυρών της αγίας και μεγάλης Εβδομάδος των Παθών του

Κυρίου μας, πορευόμεθα προς την λαμπροφόρο Ανάστασή Του, μέσα από μία πορεία πνευματική, που έχει τα ιδικά της ξεχωριστά ποιοτικά χαρακτηριστικά, που υποδεικνύουν στον άνθρωπο μία εθελούσια και λυτρωτική έξοδο, από την χώρα της αμαρτίας και είσοδο στην χώρα της χάριτος.

Μέσα σ' αυτήν την ευλογημένη συμπόρευση με τον Κύριό μας, καλούμεθα να μαθητεύσουμε στον πλούτο της αγάπης Του, αξιοποιούντες τις θεϊκές εκείνες δωρεές, που δώρισε στο γένος των ανθρώπων, με την Ενανθρώπιση, τον Σταυρό, τον θάνατο και την Ανάστασή Του. Η εν Χριστώ σωτηρία μας αποτελεί θεία δωρεά, φανέρωση της πατρικής Του μέριμνας για τα παιδιά Του, εκδήλωση της παντοδυναμίας, σοφίας, δικαιοσύνης και άμετρης αγάπης Του. Ο Δεσπότης Χριστός δεν επέλεξε την πεπερασμένη, πρόσκαιρη και αυτοαναιρούμενη, πολλές φορές, ανθρώπινη δύναμη και δόξα, για να σώσει τον άνθρωπο, αλλά την ''μωρία'' του Σταυρού, την εσχάτη δηλαδή ταπείνωση, έτσι ώστε, δι' αυτού του τρόπου, να ταπεινώσει την επηρμένη οφρύν του διαβόλου και να σώσει τον άνθρωπο.

Σήμερον, ο Κύριός μας, εισερχόμενος θριαμβευτικώς στην αγία πόλη των Ιεροσολύμων, γνωρίζει σαφώς, ως καρδιογνώστης Θεός, το ευμετάβλητο και ασταθές της διαθέσεως των ανθρώπων, διά τούτο καιπραὺς και αποφασισμένος πορεύεται προς την τελική αναμέτρησή Του με την αμαρτία, που γεννά φθορά και θάνατο, που αποτελεί το κεντρί του διαβόλου.

Η κάθοδος του Χριστού στον Άδη σηματοδοτεί και την ιδική μας άνοδο και ανάσταση στην χώρα των ζώντων, στην τρισευδαίμονα πατρίδα της εν Χριστώ αειζωΐ́ας, την ελευθερία, από τα απαράκλητα δεσμά του θανάτου και της αμαρτίας. Ο θάνατος διά του φυσίζωου θανάτου του Σωτήρος Χριστού νικάται οριστικά! Βασιλεύει προσκαίρως, αλλά δεν αιωνίζει πλέον στην ζωή των ανθρώπων.Μετά τον εθελούσιο θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου μας, ο θάνατος μετεβλήθησε ύπνο, απέβαλλε την πικρία του και έγινε γέφυρα, πέρασμα, Πάσχα, διάβαση στην αιωνιότητα, οδός για την πορεία μας στον ουρανό, αρχή μίας καινούριας ατελεύτητης ζωής. Ο ποτέ ανίκητος εχθρός έγινε, από τον Χριστό, υπάκουος υπηρέτης του ανθρώπου, για την αθανασία και την πληρότητα της ζωής.

Στη πορεία μας, λοιπόν αδελφοί, για να συναντήσουμε τον Χριστό, ας κάνουμε την σωστή επιλογή, ας αποφύγουμε την επιφάνεια της πρόσκαιρης συναισθηματικής φόρτισης των ημερών, τον πειρασμό της απιστίας και της μισοθεΐας των ορκισμένων εχθρών Του, που απογεννά τον θάνατο και τη φθορά, ας φυλάξουμε την ζωή μας, από την ψυχοβλαβή υποκρισία και την αστάθεια του όχλου, ο οποίος, διαχρονικώς αναζητά την δόξα χωρίς τον κόπο, την ανάσταση χωρίς τον σταυρό, τα έπαθλα χωρίς τις θυσίες, την σωτηρία χωρίς την πίστη.

Το ταπεινό φρόνημα, η ειλικρινής μετάνοια, η βαθιά πίστη και η φλογερή αγάπη μας στον ερασμιώτατο Νυμφίο Χριστό, ας είναι τα στοιχεία εκείνα, που θα πιστοποιούν και θα φανερώνουν την ποιότητα της πίστεως και του ήθους μας, σ' έναν κόσμο ακατάστατο, όπου επλεόνασε η υποκρισία, η απιστία, η κακία. Έχουμε Θεόν φιλάνθρωπον και παντοδύναμον! Γνωρίζουμε τον τρόπο και τον τόπο της σωτηρίας μας, την αγία Ορθόδοξο Εκκλησία μας, έχουμε το φάρμακο, την μετάνοια, που μας καθιστά τέκνα ευλογίας και χάριτος. Ας παραμείνουμε αληθινοί, ειλικρινείς, ταπεινοί και αυθεντικοί φίλοι και μαθητές του Κυρίου μας, συνοδοιπόροι Του στην οδό της λύτρωσης και σωτηρίας, που μόνος Εκείνος χαρίζει.Ευλογημένη, αγία και μεγάλη Εβδομάδα! Καλή Ανάσταση!».

Ο Σεβασμιώτατος, καθ' οδόν, στον δρόμο της επιστροφής προς τις Σέρρες, στο πλαίσιο της ποιμαντικής του φροντίδος και μερίμνης, ως ο οικείος Ποιμενάρχης του τόπου, επισκέφθηκε ποιμαντικώς, κατόπιν σχετικής, θερμής παρακλήσεως, μέρος των νεόδμητων εγκαταστάσεων της γυναικείας, ιεραποστολικής Αδελφότητος «Λυδία» στην Ασπροβάλτα.

Εκεί, συναντήθηκε με τον πρώτο πυρήνα της αρχικής Αδελφότητος. Η υποδοχή υπήρξε εγκάρδια και πολύ συγκινητική, διανθισμένη με λόγους ευγνώμονος ευχαριστίας προς τον σεπτό τους Ποιμενάρχη, για το ανύστακτο, διακριτικό και συνεχές ενδιαφέρον, που πατρικώς επιδεικνύει,για ολόκληρη τηνΑδελφότητα,τόσο επί των ημερών του αειμνήστου γέροντός τους, π. Θεοφίλου, όσο και κατά τα τελευταία χρόνια.

Ο Σεβασμιώτατος συνομίλησε πνευματικώς με τις αδελφές, τις εστήριξε με τον διδακτικό του λόγο, τις προέτρεψε να παραμείνουν ενωμένες με τον Χριστό και την αγία Εκκλησία Του, σταθερές στον πνευματικό και εκκλησιαστικό τους προσανατολισμό, αμετακίνητες στο ευλογημένο δίπολο «Χριστός και Ελλάδα», που διδάχθηκαν, από τον μακαριστό γέροντά τους, όρθιες στις πνευματικές επάλξεις, με πλατυσμό καρδίας και περίσσεια μακροθυμίας, ανεξικακίας και συγχωρητικότητος προς πάντας.

«Ποτέ να μην επιτρέψετε, είπε ο Σεβασμιώτατος, να εισέλθει στην ψυχή σας γογγυσμός και μνησικακία. Η πάντοτε επίκαιρη και δηλωτική της ευθύνης μας, ως χριστιανών, προτροπήτου ΑποστόλουΠαύλου, που υπεραγαπούσε ο μακαριστός γέροντάς σας, ‘’μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐντῷἀγαθῷτὸ κακόν’’ (Ρωμ. 12, 21), ας γίνει υπόθεση ζωής και μαρτυρία χριστιανικής ποιότητος για εσάς και για όλους μας».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος, προσέφερε διάφορες «ευλογίες» στις αφιερωμένες στον Κύριο αδελφές, επ’ ευκαιρία των αγίων ημερών, ευχόμενος ψυχοσωτήριο κι ευλογημένη συμπόρευση με τον Κύριό μας προς την Ανάσταση.Διεπίστωσε δε και επαίνεσε, για μία ακόμη φορά, το σπουδαίο ιεραποστολικό έργο, που επιτελείται θυσιαστικώς και φιλοπόνως, παρά τις εσωτερικές και εξωτερικές αντιξοότητες, στην πνευματική αυτή έπαλξη και φιλοπρόοδο κυψέλη, με φόβο Θεού, υπακοή στην Εκκλησία και τον οικείο Επίσκοπό τους, ειλικρινή σεβασμό, τιμή και αταλάντευτη αφοσίωση στο ευλογημένο αποτύπωμα, που κατέλιπε ο μακαριστός γέροντάς τους,

